

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 70.

Tiende Session.

22de Møde.

Mandagen den 1ste Novbr., Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Thune (forts.): Endvidere troer jeg ogsaa, at den Bestemmelse, bemeldte Forordning indeholder om, at man i ligesaa lang Tid, som man har fungeret som Borgerrepræsentant, er fritaget for Gjensalg, ligesom ogsaa 50 Aars Alderen fritager derfor, burde optages i nærværende Lov. Det giver i Reglen under almindelige Forhold Repræsentationen flere friske Kræfter, istedetfor at ellers de Folk, der bedst egne sig til at repræsentere Communen, mere og mere overlæsses med Arbejde. Jeg troer derfor, at en saadan fritagelse er rigtig, og at den ogsaa bør hævdes ved nærværende Lov. — Hvad dernæst angaaer § 5, da er der deri ikke optaget nogen Bestemmelse om Valglistenes Fremlæggelse; imidlertid er det dog vistnok den ærede Forslagsstillers Mening, at disse Listes ligesom hidtil skulle fremlægges, saaat Enhver kan forvisse sig om, hvorvidt han er opført derpaa eller ikke; men derom kan der jo ogsaa let tilføies en Bestemmelse. — Ved § 6 har jeg det Samme at bemærke, som den ærede foregaaende Taler, nemlig, at jeg ikke indseer Nødvendigheden af, at Kammeren skal være Formand i Ligningscommissionen. Jeg synes, f. Ex., at i de Communer, hvor der er flere Medlemmer af Magistraten, kunde en af demnes juridiske Medlemmer være Formand. Man maa i Reglen antage, at han staaer mere udenfor eller over Interesserne, hvorimod Kammeren, som den ærede foregaaende Taler meget rigtigt bemærkede, jo ofte kan staae i

Afhængighedsforhold til den øverste Magistratsperson. Desuden kan han være Borger i Byen, og som saadan staae i Afhængighedsforhold til de andre Borgere, som have valgt ham, og jeg kan derfor ikke ansee det for ønskeligt, at han altid skal være Formand i Ligningscommissionen. — Det sidste Punkt, jeg skal omtale, er § 8, der angaaer den Afgjorelsesmaade, som skal finde Sted, naar Besværinger ere indkomne over Stattens Ansættelse. Der staaer i Paragraphen: „Communalbestyrelsen afholder et eller flere offentlige Møder med Ligningscommissionen, paa hvilke de over Ligningen fremkomne Besværinger ved Stemmeafstemning endeligt afgjøres.“ Hvor meget end Offentlighed ellers er ønskelig, troer jeg dog, at disse offentlige Møder ere paa urette Sted. I de Tilfælde, hvor en stor Deel af Communens næringsdrivende Borgere skal afgjøre, om andre næringsdrivende Borgere, af hvilke de muligen ere afhængige, skulle betale Stat, eller hvor meget de skulle betale, der troer jeg ikke, at Offentligheden er ganske paa sit Sted. Jeg kan, idetmindste efter det Kjendskab, jeg har til de faktiske Forhold i Communen, ikke see rettere, end at det vil hindre Mange fra at yttre sig frit, naar de muligen skulle yttre sig om en Mand, der er tilstede blandt Tilhørerne, og maaskee har en meget væsentlig Indflydelse paa deres Næringsvet, f. Ex., naar en Brændeviinsbrænder skal yttre sig om en Værtshuusholder, som tager sit Brændeviin hos ham; i smaa Communer kan man nemlig ikke saaledes frigjøre sig for spidsborgerlige Forhold. Jeg troer, at, hvis Offentligheden her bibeholdes, ville disse Folk lade være at udtale sig, og jeg maa derfor holde paa, at den endelige Afstemning om Skatte-